Nr. 138. SÂMBĂTĂ, 24 IUNIE. ANUL III. — 1878

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMÂNIA

...ŭ . . . . L n. 47
...6 luni . . . . „ 24
...3 luni . . . . „ 12

IN STRAINATATE:

...an . . . . „ 60

INSERŢIUNI ŞI RECLAME:
...ia de 30 litere petit, pagina IV, 30 banĭ
...pagina III, 80 banĭ, pe pag. II, 2 leĭ noĭ

Reclame 2 leĭ noĭ linia.

Un număr în capitală 10 banĭ.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biuroul Redacţieĭ şi Administraţieĭ: Palatul „Dacia“.

ANUNCIURI:

Se priimesc in străinatate: La D-niĭ *Haasenstein & Vogler* in Vienna, Walfischgasse 100. *A. Oppelik* in Vienna, Stubenbastei 2; *Rudolf Mosse* in Vienna, Seilerstätte 2: *Philipp Löb* in Vienna, Eschenbachgasse 11: *L. Lang & Comp.* in Peşta, *Havas-Laffite & Comp.* in Paris, *C. Adam* 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; *Orain & Comp.* Rue Dronot 2 Paris; *Eug. Micoud*, 139—140, Fleet Street London

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 banĭ.

Cursu de Bucuresci, 23 Iunie.		
...lig. Rurale	100½	101½
Domeniale	100	99½
...dit funciar rural	87½	87¾
urban	80	79½
...pr. municipal al Capit.	92	—
...lig. Pensiĭ	160	—
Dacia	210	—
România	65	—
...pr. municipal cu premiĭ	22	22
...ta Română	—	—
...ris 3 lunĭ	100¼	100⅛
...ndra	2520	—
...ena	—	—
...rlin	123½	—

Cursul de Viena, 4 Iulie.	
Renta ungară in aur	92 35
Bonurĭ de tesaur ung., I emis.	112 25
„ „ „ II „	76 50
Imprumutul austr, în hârtie	64 70
„ „ argint	67 80
Renta austriacă in aur	75 35
Lose din 1866	114 —
Acţiunile băncei naţionale	843 —
„ „ austr. de credit	261 50
„ „ ungare „	233 50
Argint	100 90
Ducatul	5 45
Napoleonul	9 26½
100 mărcĭ germane	57 20

Cursul de Berlin, 5 Iulie.	
Acţiunile Căilor ferate române.	33 50
Obligaţiunile române 6%	81 30
Priorităţile C. fer. rom. 8%	84 60
Imprumutul Oppenheim	100 —
Napoleonul	9 27
Viena, termen lung	— —
Paris „ scurt	— —

Calendarul ḑileĭ

Sâmbătă, 24 Iunie.
Patronul zileĭ: Naşt. S. Ioan Bot.
Răsăritul soarelui: 4 ore 24 min.
Apusul soarelui: 7 ore 45 min.
Fasele luneĭ: Ultim cuart.

PLECAREA TRENURILOR

Bucuresci—Suceava			
Bucuresci	8.15 n	10.— ḑ	
Ploesci	9.50 n	12.00 ḑ	
Brăila	1.53 n	5.45 ḑ	7.15 ḑ
Tecuciŭ	4.38 n		11.0 ḑ
Roman	9.05 ḑ		4.45 ḑ
Suceava, sosire	12.03 ḑ		9.55 n

Suceava—Bucuresci			
Suceava	5.11 ḑ	6.46 ḑ	
Roman	8.45 ḑ	12.30 ḑ	
Tecucĭ	12.30 n	5.10 ḑ	
Brăila	3.03 n	8.10 n	8.58 ḑ
Ploescĭ	7.12 ḑ		2.45 ḑ
Bucurescĭ sosire	8.30 ḑ		4.30 ḑ

Bucuresci—Giurgiu		
Bucurescĭ	9.15 ḑ	6.06 n
Giurgiu, sosire	11.35 ḑ	8.27 n

Giurgiu—Bucuresci		
Giurgiu	9.26 ḑ	4.45 n
Bucurescĭ, sosire	9.48 ḑ	7.17 ḑ

Bucuresc—Verciorova		
Bucuresci	7.40 ḑ	10.40 ḑ
Piteştĭ	10.13 ḑ	3.— ḑ
Slatina	12.31 ḑ	6.30 n
Craiova	2.20 ḑ	3.15 ḑ
Vêrciorova, sosire	6.— n	6.— s

Verciorova—Bucuresci		
Verciorova	11.35 ḑ	6.— ḑ
Craiova	3.— ḑ	6.30 ḑ
Slatina	4.45 ḑ	9.30 ḑ
Piteştĭ	7.03 ḑ	1.08 ḑ
Bucurescĭ, sosire	9.20 ḑ	5.20 ḑ

Galaţi—Barboşi			
Galaţĭ	1.20 n	8.25 ḑ	7.30 n
Barboşĭ, sosire	1.55 n	9.— ḑ	8.05 ḑ

Barboşi—Galaţi			
Barboşĭ	2.55 n	6.25 n	7.— ḑ
Galaţĭ, sosire	3.30 n	7.— n	8.25n

Cât va ţine esposiţia, românii mergênd la Paris vor găsi ziarul „TIMPUL“ „Grands Magasins du Printemps. Boulevard Haussmann 70.“

DEPEŞI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI“

(Agenţia Havas)

(3 Iulie 4 d. am.)

Londra, 4 Iulie.

Se telegrafiază din Berlin ziarului „Morning-Post„:

„Rusia şi-a părăsit toate pretenţiile asupra Batumului. — Graniţele Rumeliei priimiesc noue greutăţĭ.„

Se telegrafiază din Berlin ziarului „Times„:

„S'aŭ născut noue greutăţĭ asupra unor cestiunĭ neinsemnate. Englitera doreşte să asigureze Rumelieĭ linia de apărare formată de pasul Iştimon, dar Rusia se impotriveşte.„

Corespondentul ziarului „Times„ a avut o intrevedere cu prinţul de Bismarck, care i-a spus că doreşte pacea şi că va contribui la mănţinerea ei. Cancelarul imperăţiei a recunoscut că Englitera a avut o măreaţă isbândă in cestiunea hotărniciriĭ Bulgarieĭ, şi că are convingerea cumcă plenipotenţiariĭ vor isăli o pace, ce va fi asigurată după regularea cestiunii Bulgarieĭ, şi speră cumcă Englitera nu va cere noue concesii in privinţa Batumului, că această cestiune va fi regulată afară din Congres şi că Turcia va ceda Austrieĭ, nu insă şi Grecieĭ.

Viena, 4 Iulie.

„Neue Freie Presse“ află că delegaţiĭ aŭ primit ierĭ seară instrucţiĭ, carĭ iĭ autorizează să adereze la hotărîrea luată de Congres pentru ocuparea Bosnieĭ şi Erzegovineĭ de către Austria.

Caratеodori-paşa va aduce astă-zĭ acest fapt la cunoştinţa puterilor.

Acelaşĭ ziar zice că d-niĭ Brătianu şi Cogălniceanu, fiind incunoştiinţaţĭ că cestiunea românească e regulată intr'un chip definitiv, vor pleca astă-zĭ de la Berlin. „Die Presse“ vorbeşte de sgomotul ce s'a rĕspândit prin Berlin, după care Bulgaria s'ar uni cu România, sub forma uneĭ unirĭ personale, prin domnirea prinţuluĭ Carol peste cele două ţĕrĭ, spre a compensa urmările ce ar avea pentru România retrocedarea Basarabieĭ. Acest sgomot e puţin acreditat.

„Die Presse“ adaugă că prinţul Bismark ar fi autorul acestuĭ proiect.

Berlin, 4 Iulie.

Congresul va maĭ ţine patru saŭ cel mult şease şese şedinţe, spre a deslega cestiunea Grecieĭ, a Dunăriĭ, a Dardanelelor şi Armenieĭ.

Viena, 4 Iulie.

După „Fremdenblatt,“ şapte diviziĭ vor fi gata in curênd pe picior de resboiŭ pentru a lucra dincolo de graniţe.

Acest ziar regretă atitudinea recalcitrantă a Porţiĭ, pe care propriele interese ar trebui să o facă să se inţeleagă cu Austria asupra chipuluĭ de ocupare a Bosnieĭ şi Erzegovineĭ, şi a dee instrucţiile trebuitoare autorităţilor politice din acele ţinuturĭ.

„Die Presse“ arată că greutăţile din afară abia aŭ inceput pentru Austria. Ea adaugă:

„Nimeni nu trebuie să crează, că misiunea civilizătoare, ce Austria are să indeplinească in ţinuturile limitrofe, se va indeplini numaĭ prin mobilizare şi prin numire de funcţionarĭ.“

„Neue freie Presse“ nu poate inţelege scopul uneĭ ocupărĭ cu termen nehotărît. ar înţelege maĭ bine o politică lămurită de anexare.

(4 Iulie, 8 ore seara).

Paris, 4 Iulie.

„La Républ. française„ protestează in potriva lucrăriĭ Congresuluĭ. Acest ziar regretează că nu s'a găsit barem un glas să se ridice in potriva anexăriĭ Basarabieĭ.

„La Républ. française„ zice:

„Ne intrebăm, la ce a slujit că guvernul englezesc, prin condeiul luĭ Salisbury şi prin glasul luĭ Beaconsfield, s'a arătat a fi apărătorul dreptăţiĭ şi cavalerul Europeĭ apusene, ameninţată in echilibrul eĭ de intinderea anormală a Imperăţieĭ moscovite. — După deşteptarea nobilelor sentimente ale poporuluĭ englezesc, ministriĭ englejĭ s'aŭ făcut fără impotrivire complicii unuĭ act de spoliare, impotriva căruia se rescoală conştiinţa lumiĭ intregĭ.„

(5 Iulie, 9 ore dimineaţa)

Berlin, 4 Iulie.

Şedinţa de astăzĭ a Congresuluĭ va fi probabil consacrată la hotărnicirea graniţelor şi la discuţia cestiuniĭ Batumuluĭ.

Plenipotenţiariĭ francejĭ vor provoca in Congres o discuţie in privinţa regatuluĭ grecesc.

Plenipotenţiariĭ otomanĭ păstrează o atitudine maĭ impăciuitoare in cestiunea ocupăriĭ Bosnieĭ şi Erzegovineĭ.

România şi cele-lalte staturĭ de a doa mână ţĕrmurene vor fi reprezentate de acuma 'ncolo in comisia dunăreană.

Berlin, 4 Iulie.

Plenipontiariĭ turcĭ aŭ declarat că se invoiesc cu dorinţele Europeĭ, şi deoarece e lucru inţeles că ocuparea Bosnieĭ şi Erzegovineĭ e vremelnică, eĭ vor pune la cale cu Austria organizaţia ce trebue dată acelor ţinuturĭ.

Prinţul de Bismark a zis că priveşte această declaraţie ca echivalând cu o primire a ocupăriĭ austriace, şi şi-a rostit mulţumirea căcĭ plenipotenţiariĭ turcĭ aŭ uşurat lucrarea Congresuluĭ.

Congresul a fixat graniţele Muntenegruluĭ. Sporirea teritoriuluĭ ce Congresul a acordat Muntenegruluĭ este aproape cu o a treia parte maĭ mică decât ceea pe care i-o dedea tractatul dela S. Stefano. Această sporire consistă in alipirea Podgoriţeĭ, cetăţiĭ Nicsici şi portuluĭ Antivari.

Se va stipula ca plutirea pe Boiana să fie liberă.

Muntegrul nu va avea vase de resboiŭ. Austria va face poliţia pe litoralul din partea locuiuĭ.

Congresul a luat apoĭ mĕsurĭ intru scopul de a asigura libertatea plutiriĭ pe Dunăre. A stipulat garanţii pentru siguranţa hagiilor şi bisericaşilor de orice religie ce staŭ in Turcia.

După cererea d-luĭ Waddington, Congresul a inserat in tractat o rezervă formală a drepturilor şi prerogativelelor Franţeĭ asupra Locurilor-Sfinte.

Mâine se va discuta cestiunea grecească.

Londra, 4 Iulie.

Banca Engliteriĭ a ridicat başul scontuluĭ la 3 şi jumĕtate la sută.

E vorba a se propune Turcieĭ să 'şi vênză Austrieĭ Bosnia şi Erzegovina.

(5 Iulie — 9. 30 min. dim).

Viena, 4 Iulie.

Se telegrafiază din Berlin către „Corespondenţa Polit.“:

Cestiunea despăgubiriĭ de resboiŭ a fost regulată intr'un aşa chip, că nu sunt păgubiţĭ creditoriĭ de maĭ nainte aĭ Porţiĭ. Despăgubirea nu se va putea schimba in pămênturĭ.

Cestiunile de căpetenie, privitoare la plutirea pe Dunăre, s'aŭ deslegat,

Cestiunea grecească infăţişează greutăţĭ foarte marĭ.

Cestiunea Batumuluĭ este un obiect de serioase neinţelegerĭ intre Rusia şi Englitera. Prinţul de Bismarck voieşte să păstreze deslegarea acesteĭ cestiunĭ unor negoţierĭ in urmă şi de-a dreptul intre Rusia şi Englitera. Decă acest mijloc nu se va adopta, cestiunea Batumuluĭ poate lua insemnătatea unuĭ conflict.

Congresul nu a primit condiţiile propuse de către Poartă pentru ocuparea Bosnieĭ şi Erzegovineĭ.

Berlin, 4 Iulie.

„Nordd. Allg. Ztng.„ zice:

„Negoţierile delegaţilor muntenegrenĭ cu Austria par a intâlni greutăţĭ neaşteptate din partea acesteĭ puterĭ. Muntenegrul a primit condiţiile Austrieĭ privitoare la portul Antivari, insă a reclamat in potriva propuneriĭ categorice, pe care contele Andrassy a făcut-o, de a fi oprit adică Muntenegrului să ocupe vreun punct pe ţĕrmul drept al Boianeĭ.„

„Nordd. Allg. Ztrg.“ adaogă că ăncă nu se ştie daca Muntenegreniĭ vor avea sorţĭ să vază până in cele din urmă primindu-li-se cererile, saŭ daca vor trebui să se mulţumească cu ceea ce li s'a dat până acuma.

Atena, 4 Iulie.

Deliberările Congresuluĭ privitoare la Grecia pricinuiesc o adâncă desamăgealĕ. Ziarele sunt foarte aprinse şi indeamnă pe regele a trece graniţele.

BUCUREŞTI

Vinerĭ, 23 Iunie (5 Iulie).

Purtarea plenipotenţiarilor Românieĭ la Berlin e privită ca o pildă rea, care ademeneşte şi pe alţiĭ a o imita. Cu maĭ multă saŭ maĭ puţină ironie, ziarele vorbesc de pripa cu care împuterniciţiĭ noştri aŭ publicat memorandul lor, in potriva obligaţiuniĭ de secret impusă de Congres.

„Nordd. Allg. Zeitung“ scrie în această privinţă:

„Impresia rea pe care a produs-o, în cercurile germane şi franceze ale Congresuluĭ, publicarea prea de timpuriŭ a memorandului român, nu a reţinut pe alţiĭ ca să nu urmeze aceeaşĭ cale“.

Şi cine credeţĭ că ne-a urmat? Un alt stat, fie el cât de mic? Nu. Diplomaţiĭ celorlalte state micĭ aŭ obiceiŭ să respecteze hotărîrile luate de către nişte bărbaţĭ de stat ca aceia carĭ sunt adunaţĭ acuma la Berlin. Le respectează cu atât maĭ mult cu cât sunt convinşĭ, că este in interesul ţerilor lor să nu displacă judecătorilor supremĭ, in mâna cărora se află soarta patrieĭ lor. Diplomaţiĭ noştri, din contra, par a fi avut un anume interes să indispună pe toată lumea in privinţa noastră, ca să nu se ridice nicĭ o voce pentru a pleda cauza Românieĭ in cestiunea Basarabieĭ. Şi până acuma nu aŭ avut alt imitator decât pe un cap al insurgenţilor din muntele Rodop.

Foaia prinţuluĭ Bismarck continuă:

„De astă dată „Vossische Zeitung“ publică un „*primeur*“ al insurgenţilor din muntele Rodop carĭ cer şi eĭ o autonomie etc.“

O ironie maĭ amară nicĭ că se poate.

Corespondentul special al luĭ „Fremdenblatt“ scrie ziaruluĭ sĕŭ următoarele asupra delegaţilor Românieĭ:

„Ministriĭ Brătianu şi Cogălniceanu fură invitaţĭ la şedinţă şi aŭ intrat resignaţĭ în sala Congresuluĭ. Ştiaŭ de înainte că interesele Românieĭ vor fi jertfite. Eĭ povestesc multe despre primirea lor amicală; dar despre resultatul şedinţeĭ nu ştiŭ să zică nimica. După citirea din partea lor a memorandulуĭ şi a convenţiuniĭ încheiate cu Rusia, preşedintele principele Bismarck, declară că cauza Românieĭ va fi luată în consideraţiune; apoĭ o plecare de cap către miniştriĭ românĭ, cu care fură congediaţĭ. Invitarea de a trece la bufet, fu refuzată din partea lor findcă crezură că este maĭ bine să părăsească cu totul sale congresuluĭ. Plecară dar fără a şti cum stă cauza lor. După congediarea lor, incepu discuţia, şi după cum se zice Rusia avu cea ântâia cuvênt. După toate ce se intâmplaseră şi după ce 'şĭ retrăsese chiar Anglia mâna sa ocrotitoare de România in această cestiune, nu se putu aştepta alt ceva decât ca Rusia să reuşească cu cererea eĭ in punctul acesta. Şi intr'adevĕr hotărîrea Congresuluĭ a fost in chipul acesta.

Rusieĭ i se retrocedează Basarabia, România primeşte Dobrogea şi se declară ca stat independent, şi primeşte pentru schimbul neavantajos de pămênt un fel de despăgubire finanţiară prin o aranjare a datoriilor eĭ de stat, ale căreia amĕnunte nu sunt ăncă cunoscute. Tot in acelaşĭ timp i s'a impus ca datorie egalitatea tuturor confesiunilor inaintea legiĭ, luând in seamă in modul acesta şi spiritul civilizător de care este condus Congresul. Cu ocazia aceasta s'a luat in consideraţiune şi libertatea Dunăriĭ, făcêndu-se stipulaţiunĭ in privinţa aceasta, carĭ să ofere garanţiĭ ca Rusia să nu abuzeze de poziţia sa de stat dunărean. Dar şi in punctul acesta numaĭ publicarea hotărîrilor in amĕnunt daŭ o mĕsură pentru a 'l judeca. Cu aceasta cestiunea Românieĭ este hotărîtă.

Nu era decât drept ca Congresul să auză şi pe reprezentanţiĭ principatuluĭ. După ce acordase maĭ nainte acest privilej uneĭ ţĕrĭ, care trebuia să primească o adăogire de pămênt, nu putea face altminterea decât să 'l acorde şi uneia căreia voia să 'i ia pămêntul. Dar infăţişarea miniştrilor românĭ a servit puţin cauzeĭ lor. Se pare intr'adevĕr că in punctul acesta toate aŭ fost pregătite de maĭ nainte.

Principele Gorciacov ieşind din sala congresuluĭ, se duse azĭ pentru ântâiaşĭ dată in trăsura deschisă prin Vilhelmstrasse, şi faţa luĭ, posomorită in tot timpul şederiĭ sale la Berlin, străluci de agitaţie interioară şi de bucurie.“

Străiniĭ se bucură şi strălucesc — dar noĭ?...

BUCOVINA şi BASARABIA

VII

România în luptă cu panslavismul

(Vezĭ n-rul nostru de la 21 Iunie)

Intr'o zi se rĕspândeşte ştirea, că oştirile ruseştĭ aŭ trecut hotarele şi aŭ călcat pe pămêntul românesc, şi că marele duce Nicolae, comandantul suprem al armateĭ din Europa, a adresat Românilor o proclamaţie, în care iĭ numeşte „locuitoriĭ românĭ“ şi le spune că vine ca amic.

Ştirea aceasta străbate ca un fior toată ţara; iară în Bucureştĭ, uliţele şi localurile publice se umplu de oamenĭ nedumiriţĭ. Nu este spaimă, nu este mânie, nu este însufleţire, nu este un afect hotărît ceea ce cuprinde toate spiritele: este o zăpăceală febrilă, în care nimenĭ nu maĭ ştie ce este de făcut, nimenĭ nu-şĭ maĭ poate da seamă despre întêmplările ce se petrec şi nimenĭ nu maĭ poate prevedea urmările lor. Orĭ-cine însă, din această zăpăceală, rĕmâne cu impresia presimţiriĭ unuĭ şir de fapte marĭ şi hotărîtoare, ba poate a unuĭ şir de nenorocirĭ.

Numaĭ adoa zi lumea începe să judece şi să chibzuiască.

Trecerea Ruşilor, de şi se putea prevedea, era o surprindere şi atât această surprindere, cât şi modul în care s'a făcut eraŭ negaţiunĭ ale statuluĭ român. Fără de ştirea şi

Invoirea Românilor Ruşiĭ aŭ călcat pămêntul românesc şi, nemulţumiţĭ de a fi nesocotit astfel statul român, eĭ mai întîmpină pe Românĭ ca pe nişte simplĭ „locuitorĭ“, spuindu-le cu toate aceste, că vin ca amicĭ. Asemenea dispreţ nu aŭ mai arĕtat Ruşiĭ de cât faţă cu Polonia şi asemenea amicie nu s'a mai pomenit de cât între Polonia şi Rusia.

Cetele de cazacĭ eraŭ aproape de capitala ţĕrĭĭ, şi nu se ştia dacă Românĭĭ le vor întîmpina cu arma în mână, dacă vor înainta cu ele spre Dunăre, orĭ dacă se vor retrage îndărjiţĭ la nişte locurĭ adăpostite: aceasta nu va să zică amicie, ci dispreţ, şi marea maioritate a Românilor simţea că statul român a fost luat peste picior.

Era însă în ţară un mic numĕr de oamenĭ, carĭ ştiaŭ ce se petrece.

Un ziar liberal, „Unirea Democratică“, scria în ziua când ţara a fost călcată de oştirile streine, din cuvênt în cuvênt:

„Ruşiĭ aŭ trecut Prutul! Acestea sunt cuvintele, cu carĭ oamenĭĭ se salută unĭĭ pe alţiĭ.“

Alt ziar liberal, „Românul“, pe când zăpăceala era atât de mare, lămurea pe cititoriĭ sĕĭ asupra foloaselor materiale ce, Romanĭĭ vor putea să tragă din trecerea oştirilor ruseştĭ prin ţară.

După vederile cercurilor politice, ale căror organe eraŭ aceste doĕ ziare, năvălirea oştilor ruseştĭ în ţară era o întêmplare fericită, dorită şi chiar pregătită cu ştirea şi învoirea Românilor.

Şi în adevĕr, guvernul român pusese de mai nainte la cale această trecere şi luase cu cel rusesc înţelegere pentru încheiarea unei convenţiĭ pe cât se poate de înjositoare.

Mângâierea noastră e că, luând hotărirea de a încheia o asemenea convenţie, guvernul nu spera că Senatul, acelaşĭ Senat care l-a adus la putere, ĕl va ierta pentru aceatră hotărire. Guvernul simţea, că în acest Senat e mai multă prevedere politică decât să-şĭ poată da învoirea la încheiarea unei convenţiĭ, în care armata română e luată peste picior şi statul Român se izolează şi se pune la discreţia Rusiei.

S'a disolvat dar Senatul şi s'a ales în pripă altul, care în adevĕr a şi votat convenţia.

Când cetele de cazacĭ aŭ trecut hotarele ţĕreĭ, noul Senat nu era încă constituit, şi când corpurile legiuitoare saŭ într'unit spre a lua hotărire relativ la atitudinea ţĕrĭĭ faţă cu năvălirea oştirilor ruseştĭ, ţara era ocupată de aceste oştirĭ, adunările naţionale staŭ aşa zicênd sub tunurile ruseştĭ, oştaşiĭ românĭ se retrăgeaŭ ca nişte sibariţĭ din calea năvălitorilor, şi toată lumea îşĭ perduse bunul cumpĕt. Ruşiĭ nu mai aveaŭ a face cu un stat român, ci cu o adunătură de locuitorĭ românĭ, pe care surprinderea făcută cu ştirea şi învoirea guvernului, lor ĕĭ lipsise de toată energia.

La Focşanĭ era locul, unde armata română trebuia să fie concentrată, şi dacă atunci când Ruşiĭ aŭ trecut Prutul, patru-zecĭ de mĭĭ de Românĭ armaţĭ ar fi stat la Focşanĭ, Rusia nu ar fi cutezat să ia armata română peste picior, orĭ, dacă ar fi cutezat, lumea ar fi văzut minunea cu ochiĭ şi ar fi fost mulţumită de preţul, cu care Ruşiĭ îşĭ plătesc îndrăzneala. Atunci statul român ar fi putut negoţia cu Rusia. Guvernul român luase însă înţelegere cu cel rusesc, ca armata română să nu fie niciodată în dosul celeĭ ruseştĭ, ca niciodată să nu ocupe poziţiĭ, din care ea devine o primejdie serioasă pentru operaţiunile celeĭ ruseştĭ; luase înţelegere ca armata română să nu fie aruncată în cumpĕna hotărîrilor. Îndată ce Ruşiĭ aŭ înaintat peste linia Focşanĭ Galaţĭ fără ca să aibă pe Românĭ în dosul lor, negoţiarea cu Rusia era o curată comedie.

O singură putere mai rĕmânea pe care statul român mai putea să pună temeiŭ: voinţa Europeĭ.

Astăzĭ e lucru dovedit, că fără de învoiala Europeĭ Ruşiĭ nu pot, orĭ cel puţin nu cutează să facă nimic, şi de aceea drepte şi patriotice eraŭ cuvintele, pentru carĭ bărbaţiĭ de stat mai prevĕzătorĭ aŭ cerut în Cameră şi Senat ca, după toate cele petrecute, România să nu încheie niciun fel de convenţiune cu Rusia, ci să-şĭ pună toată încrederea, nu în Rusia, ci în convingerea că Rusia nu va cuteza să nesocotească principiile civilizaţieĭ moderne şi să calce drepturile unui popor, ce se pune sub ocrotirea Europeĭ.

Dar guvernul şi maioritătile creeate în Cameră şi Senat aŭ nesocotit aceste cuvinte, şi convenţiunea s'a încheiat.

Această convenţiune era un act de capitulaţiune.

Decând ţinem minte întâmplările petrecute pe faţa pămêntuluĭ, nu s'a mai pomenit, afară de Polonejĭ, niciun popor, care să fi dat altuĭ popor voie de a trece peste pămêntul sĕŭ spre a se rĕsboi cu al treilea, fără ca însuşĭ să ia parte la luptă. Mircea, Ştefan, Mihaiŭ şi alţi domnĭ românĭ adese-orĭ aŭ dat vre-unuia dintre vecinĭ voie de a trece prin ţĕrile lor; tot-d'auna însă aceştĭ vecinĭ le eraŭ fraţĭ de arme. De asemenea Prusia în mai multe rênduri a fost silită a se alia cu Francejiĭ şi a le da voie să treacă; Prusianiĭ s'aŭ luptat însă alăturea cu Francejiĭ. Este o mare nenorocire, ca un popor să fie silit a se lupta contra intereselor sale: este însă o nenorocire, numaĭ o nenorocire, urmată din raporturile de puterĭ aceea; ce s'a făcut în convenţiunea încheiată cu Rusia e însă mai mult decât o nenorocire, este o renunţare la tot ce dă unuĭ popor dreptul de a fi. Am fi înţeles ca Ruşiĭ să intre în ţară şi Românĭĭ să'ĭ primească bine ca pe nişte aliaţĭ, am fi înţeles ca Ruşiĭ să intre şi Românĭĭ să nu facă nimic, am fi înţeles ca guvernul să încheie o convenţie cu comandatul trupelor ruseştĭ; când însă chiar corpurile legiuitoare a votat o convenţie, a căreĭ premisă era condiţiunea ca Românĭĭ să nu ia parte la rĕsboiŭ, Rusia, şi indeobşte slaviĭ, aŭ putut striga Europeĭ: iată poporul român, atât de fudul, la picioarele noastre.

Încheiarea convenţiuniĭ de la 4 aprilie a fost, pentru ca să nu zicem o vênzare, o greşeală atât de mare, încât nu putea fi reparată decât prin o nouă greşeală.

Şi în adevĕr, numaĭ decât după încheiarea acesteĭ convenţiunĭ, atât în armată, cât şi în ţară, a început a se pronunţa dorinţa de a lua parte la luptă; fie cu Ruşiĭ, fie cu Turciĭ, cu orĭ cine şi contra orĭ cuĭ, Românĭĭ voiaŭ să se bată, nu pentru ca să câştige ceva, ci pentru ca să spele pata ce 'şĭ simţeaŭ pe frunte, să salveze onoarea naţională perdută în convenţiune şi să dea tărie conştiinţeĭ naţionale.

Românĭĭ nu aveaŭ însă voie de a se lupta; Rusia voia tocmaĭ ca pata să rămână pe fruntea lor, ca onoarea să le fie perdută şi ca conştiinţa naţională să le fie slăbită, şi dacă ângerul ocrotitor al Românieĭ nu ar fi pus pe Osman paşa la Plevna, până astăzĭ Românĭĭ ar sta ruşinaţĭ şi călcaţĭ în picioare faţă cu lumea amăgită. Acelaşĭ îngâmfat mare Duce, care numise pe Românĭ „locuitorĭ Românĭ“, în urmă i-a rugat să 'ĭ dea ajutor. Dacă cel puţin atunci guvernul român ar fi ştiut de ce e vorba, s'ar fi mulţumit cu rolul nedemn pe care l'a jucat, şi ar fi lăsat ca ţara să plece pe calea ce 'ĭ croise bunul simţ; el însă a grăbit să profiteze orĭ, mai exact, să abuzeze de nerăbdarea ţĕrĭĭ, şi a trimis oastea română peste Dunăre, pentru ca prin faptele eĭ vitejeştĭ să se reabiliteze şi cu sângele Românilor să spele păcatele sale.

Resboiul a fost norocos. Norocul însă nu consista în aceea că Românĭĭ aŭ biruit, ci în aceea că eĭ aŭ dovedit lumiĭ, că sunt adevăraţĭ urmaşĭ aĭ strămbunilor lor: biruinţa, ca biruinţă, a fost o nenorocire pentru dênşiĭ.

Îndată ce s'aŭ simţit biruitorĭ, aceiaşĭ Ruşĭ, carĭ ceruseră ajutorul Românilor, aŭ început a fi insolenţĭ faţă cu fraţiĭ lor de arme şi a cere drept resplată a biruinţeĭ o bucată din vatra ţĕrĭĭ, prin al căruĭ ajutor aŭ ajuns la biruinţă.

Numaĭ acum s'aŭ adeverit prevederile acelora carĭ aŭ cerut ca România să nu încheie niciun fel de convenţie cu Rusia, ci să rămână rezervată şi pregătită de resboiŭ până în momentul, când încheiarea păciĭ se va pune în discuţiune, — carĭ aŭ cerut ca Românĭĭ să 'şĭ pună toată nădejdea în Europa, să nu aibă încredere în Rusia şi să nu pună niciun temeiŭ pe vorbele eĭ, de oare ce ea ne este şi trebue să ne fie vrăjmaşă.

În tot cursul resboiuluĭ, purtarea Ruşilor faţă cu Românĭĭ a fost, cel puţin în formă, destul de cuviincioasă; nu însă pentru că se simţeaŭ legaţĭ prin convenţiunea de la 4 aprilie, ci fiindcă se temeaŭ de puterile europene, voiaŭ să evite orice ocazie pentru amestecul vreunueia dintre dênsele şi avea interes de a evita orice conflict. Convenţia de la 4 aprilie nu era pentru dênşiĭ decât un act de injosire pentru Românĭ, şi un mijloc foarte comod spre a înconjura orice coflict privitor la România, prin fraza: Tot ce facem, facem cu învoirea Românilor. Îndată ce eĭ aŭ ajuns la biruinţă, nu mai aveaŭ nevoe de aceste consideraţiunĭ, şi s'aŭ arătat pe faţă ca vrăjmaşĭ aĭ Românilor.

Numaĭ acum politiciĭ nepriceputĭ aŭ început să înţeleagă, pentru ce a încheiat Rusia convenţia din 4 aprilie şi pentru ce nu voiaŭ să dea Românilor dreptul de a lua parte la rĕsboiŭ. Dacă, după faptele de la Griviţa şi de la Rahova, Ruşiĭ s'aŭ purtat faţă cu Românĭĭ cum s'aŭ purtat, ne putem închipui cum s'ar fi purtat atât atunĭ dacă Românĭĭ nu s'ar fi reabilitat prin faptele marĭ şi sângeroase, ci ar fi remas până în sfârşit precum ĕĭ înfăţişase convenţia din 4 aprilie. Vaĭ ar fi fost şi amar de dênşiĭ!

Dar acesta era momentul în care Românĭĭ trebuiaŭ să 'şĭ arate bărbăţia; pentru acest moment ar fi trebuit să 'şĭ păstreze puterile, pe cari le-aŭ risipit pe câmpiile Bulgarieĭ.

Când a cutezat generalul Ignatieff să ceară Basarabia? Atunci, când Turciĭ eraŭ biruiţĭ, când Europa privea zăpăcită cum oştirile ruseşti apropie de Constantinopol, când comorile Românieĭ păreaŭ secate şi mata română risipită şi scăzută la jumătate, atunci când Rusia se credea a tot puternică: niciatunci însă, chiar niciatunci nu a primit respunsul pe care 'l dorea şi încercarea luĭ a remas o ruşinoasă neînbutire.

Citim în Vocea Cavurluiului:

Basarabia nu mai există . . . În ziua de luni 19 iunie s. v. anul de graţie 1878, Congresul european în palatul Radzivil, sub preşedinţa principelui Bismark, a decis ştergerea Basarabieĭ din charta politică a Românieĭ. şi trecerea eĭ către Rusia. Generaţiunĭ tinere şi bĕtrâne, însĕmnaţĭ această dată pe fundul conştiinţeĭ voastre, spuneţi-o copiilor şi juraţĭ că nu o veţĭ uita!

Este mare lucru ştirbirea unui Stat, mai ales a uneĭ Stat june ca cel românesc, asupra căruia decepţiunile pot avea consecinţe desastroase. O bucăţică ruptă din teritoriul nostru, este a clătina din temelie conştiinţa în popor de vitalitatea şi durabilitatea fiinţeĭ Statuluĭ român.

De 19 sute de anĭ în luptă cu zecĭ de popoare barbare, Românĭĭ aŭ stat neclintiţĭ, ca şi Carpaţiĭ pe coamele cărora se adăposteaŭ, aŭ stat, zicem, pe moşia lor apărând-o cu şiroae de sânge. Obosiţi apoĭ de lupte, secaţĭ de vitrege Domniĭ, răzură în timpiĭ moderni rumpênd-se unul câte unul membrele corpului lor. Niciodată la 1679, niciodată la 1775, niciodată la 1812, nu s'a luat cu luptă, nu s'a rupt cu biruinţă din coroana Statuluĭ românesc, niciodată Transilvania, niciodată Bucovina, niciodată Basarabia, ci prin uneltirĭ, pe carĭ istoria le cunoaşte şi omenirea le a preţiat.

Astăzĭ biruitorĭ pe câmpiĭ resboaielor, am fost nedreptăţiţĭ în salonele Berlinului. Ne a admirat lumea aşa de tare, pentru ca să ne plângă aşa de mult. Nu s'a mai văzut în istoria niciunuĭ veac, şi la niciun popor ca, obţinênd cununa luptelor, să fie supus legilor învinsului. Pentru a ne potoli durerea, ni se aplică transacţiunea. Vĕ luăm, ni se zice, dar vĕ şi dăm.

Plecaţĭ pe această cale, în care

FOIŢA TIMPULUI

UTILITATEA

STUDIELOR NEOLATINE

IN ROMANIA

Prelegere ţinută la Facultatea de litere din Bucureşti Duminică 7 Maiŭ 1878, spre inaugurarea cursului de „Istoria literaturilor neolatine.“

de

d. G. L. Frollo.

Leacul este mai întâiŭ glotologia comparativă în de obşte şi cea romanică în parte, care ne va arăta în ce consistă adevărata latinitate a limbiĭ române, unde sunt de căutat principiile generatoare ale acesteia, cefel sunt legile metamorfice şi temele prototipice ale eĭ: în al doilea loc este istoria critică a limbiĭ naţionale urmărită în toate părţile teritoriuluĭ, în toate epocele, în toate speciile de monumente, nu numaĭ aulice şi culte, ci încă populare, simple şi lipsite de pretenţiunĭ învĕţate, precum sunt corespondenţe epistolare, zapise, catastihurĭ, inscrisurĭ, hrisoave slavoneştĭ redactate de românĭ şi presărate cu denumirĭ proprie româneştĭ saŭ de solecisme sub cari se străvede limba scriitoruluĭ, legende, basmurĭ, descântece, zicale, cimilituri, doine, astfel precum vĕ deprinde a le analiza şi a le cumpăni incomparabilul d-voastră profesor de filologie comparată.

Aceste doĕ direcţiunĭ de studie, şi numaĭ ele, vor da o temelie statornică pentru formarea unor lucrărĭ gramaticale şi lexicale, astfel precum le invoacă în zadar de atâta vreme învĕţământul nostru, precum în zadar le caută în cataloagele noastre bibliografice învĕţaţĭ din străinătate. Ce e drept, literatura noastră din trecut ne-a lăsat mai multe probe de vocabulare şi gramatice, prin carĭ nu se croia o limbă nouă, ci se aduna într'un chip modest şi conştiincios capitalul limbiĭ în fiinţă: însă glosografiĭ şi lexicografiĭ ce 'şĭ aŭ urmat după cel d'âintâiŭ pătrar al secululuĭ, precum şi gramaticiĭ carĭ moşteniseră sarcina luĭ Enache Văcărescu şi a luĭ Iordache Golescu, n'aŭ făcut în genere decât să rumege necontenit aceleaşĭ elemente printr'un fel de jucărie caleidoscopică, saŭ aŭ crezut de cuviinţă să implinească golurile prin inventiunĭ şi nălucirĭ individuale, trăgênd mereŭ polițe asupra viitorimiĭ. Dacă un german saŭ un francez vrea astăzĭ să înveţe româneşte, în ce dicţionar ar putea el să caute numaĭ zicerile toate ce se întâmpină în poeziile luĭ Alexandri? În ce gramatică i se daŭ percepte pentru dreapta întonare a cuvintelor? Unde i se spune când substantivul este articulat şi când nu, mai ales în urma prepoziţiuniĭ? Ce regulă are pentru însemnarea saŭ nu a complinirĭ drepte cu prepoziţiunea *pe*? Cum poate distinge funcţionarea prepoziţiuniĭ *în*, mai bine decât *la*, funcţionarea prepoziţiuniĭ *la*, mai bine decât a dativuluĭ? Când are să întrebuinţeze *de*, mai bine decât *din* saŭ *de la*? Când trebue ca genetivul pronumeluĭ de pers. III să se înlocuească prin adjectivul posesiv? La ce verbe din conjugarea III peroana II a imperativuluĭ singular se termină în *i* scurt, şi la ce verbe în *e*? Ce regule povĕţuesc despre uzul modurile şi al timpurilor verbale saŭ substantivale, saŭ se coordinează şi se subordonează propoziţiunile în frasă? Iată, d-lor, nişte întrebărĭ lăsate într'o parte fără respuns chiar în gramaticile d-luĭ Ciparĭu, întâmpinate într'alta prin respunsurĭ neîndestulătoare.

Să vĕ feriţĭ însă, d-lor, de a crede că, inlăturând în favoarea metoadeĭ pozitive şi istorice orice metoadă de invenţiune şi codificaţiune arbitrară a limbiĭ româneştĭ, ştiinţa cea nouă să pretinză apoĭ de la scriitorĭ ca să întrebuinţeze laolaltă tot capitalul adunat din deosebitele epoce şi ţinuturĭ ale Românieĭ. Nimic n'ar fi mai absurd şi grotesc; precum şi nimic n'ar fi mai departe de scopul metoadeĭ comparative decât înlocuirea împrumuturilor latineştĭ şi franţuzeştĭ de estimp prin alte împrumuturĭ italieneştĭ, iberice, proventale saŭ retoromanice, încât limba noastră să fie destinată a se prefăce într'un fel de *olla podrida* a tutulor graiurilor apusene. Scopul metoadeĭ comparative este numaĭ de a lămuri şi tălmăci elementele cuvêntuluĭ naţional prin cauzele lor reale şi prin toate referenţele lor. Îndată ce un asemenea chip de a procede va fi devenit mai familiar, şi se va refrânge în lucrările noastre didactice, va înceta *ipso facto* una din causele de căpetenie ale anarchieĭ actuale, fiindcă fiecine se va sili de a cunoaşte limba strămoşească aşa cum este, şi va părăsi nişte planurĭ de prefacere, carĭ, precum e lucru firesc, nu pot să nu varieze la infinit după cum variază fantaziile născocitorilor. Remâne încă ceva de făcut pentru ca cestiunea limbiĭ să se privească ca deslegată. Remâne ca să alegem din cele culese, iar criteriul alegeriĭ stă în bunul gust şi în raţiunea filologică a scriitoruluĭ care ştie a tălmăci gustul şi raţiunea universală: nu într'un decret de academie lipsită de mandat şi de sancţiunĭ suficiente. Limba, începênd de la indivizĭ, variază mai întâiŭ după opiniunile şi simţul acestor indivizĭ, şi dibueşte astfel într'o neţărmurită îmbelşugare de forme şi de expresiunĭ: cu trecerea vremiĭ se operează însă în so-

schimbul de popoare şi teritorie este ... at ca şi la haine, Congresul a decretat că ne dă Dobrogea, cu gurile Dunărei şi toată bucata ca este cuprinsă de la aceasta până in linia de la Silistra la Mangalia, la Marea Negră. Ne a recunoscut şi independenţa, insa cu condiţiune ca să acordăm drepturi politice şi civile evreilor. Cât despre despăgubirea de resbel, aceasta s'a reservat a fi discutată o dată cu despăgubirea Rusiei. Acum problema va fi adusă inaintea ţerei spre a 'şi zice şi ea cuvêntul sĕŭ.

Ori-care insă va fi hotărîrea ce va lua poporul român prin delegaţii sei, in opinia noastră nu este dat Camerelor ordinare a cutma atari cestiuni, ci numai Constituantei. O Constituantă numai poate să zică cuvêntul sĕŭ, cu legalitate, in atingerea integrităţii teritoriului, prevĕzută in Constituţiune.

AFACEREA DELA SLANIC

„Presa" urmează a da, in privinţa afacerii ocnelor improvizate dela Slănic, următoarele amănunte:

Durereoasele ştiri, cari ne-aŭ anunţat nenorocitele resultate ale politicei d-lor Brătianu-Cogălniceanu oferă materie ziarelor radicale de a 'şi umplea coloanele cu tot felul de acusaţiuni şi ameninţări la adresa membrilor Congresului de la Berlin, fără a ţine socoteală, că limbagiul lor nu poate face ţerei de cât rĕŭ.

Dacă hotărîrea Congresului fu crudă şi umilitoare pentru noi, dênsa se datorează, in mare parte, şi putem zice exclusiv, politicei aventuroase a cabinetului actual, care, nesocotind invĕţămintele istoriei, consiliul marilor puteri şi al presei independinte din ţară şi din străinătate, adoptă o politică, care ne duse la situaţiunea de faţă.

Ziarele guvernamentele, atacând cu violinţă hotărîrea Congresului in privinţa noastră, caută a distra opiniunea publică de la actele guvernului, cari aŭ contribuit ca hotărîrea Congresului să se pronunţe in defavorul cauzei noastre şi să ne ciseze o poziţiune atât de umilitore.

Ele nu voesc să amintească publicului motivele pe cari guvernul le invoca in justificarea acteler sale şi fericitele resultate ce promitea cu siguranţă, când afirma că, la viitorul Congres, va avea şi România locul de onoare, şi când, jucându-se cu soarta ţerei, nu se sfia a zice: ia asupră'ĭ rĕspunderea!

Dar de toate acestea, şi de altele multe, ce aŭ contribuit să ne aducă unde ne găsim astăzi, presa radicală nu voieşte a 'şi mai aduce aminte; ci, din contra, tinde a le face să se uite, deşi sunt foarte recente, şi, in acest scop, incearcă a distrage atenţiunea publică şi a o fixa asupra violinţei limbajului seŭ contra hotărîrei şi a membrilor Congresului.

Cu modul acesta, foile radicale inlăturează, pe de o parte, ocaziunea de a se ocupa de cauzele cari aŭ concurat a ne creea dureroasa poziţiune in care ne aflăm, iar pe de alta, 'şi prepară un pretext, spre a'şi justifica la vreme tăcerea, ce păstrează in privinţa ne mai pomenitelor furturi, ce caracterizează slăbiciunea administraţiunii guvernului actual.

Intr'adevĕr, atât „Românul", cât şi cele lalte foiţe radicale, cari se ocupaŭ şi reveneaŭ zilnic asupra tutulor nimicurilor, sub guvernul conservator, ca să strige contră'ĭ şi să'l acuze fără rezervă, făcêndu'l rĕspunzĕtor de tot ceea ce se intêmpla, astăzi găsesc de cuviinţă a nu da nici o insemnătăte cutezătorului furt, ce s'a comis in prejudiţiul Statului de către funcţionarii salinei Slănic.

Legile sunt călcate prin numirea funcţionarilor, cari n'aŭ depus garanţia cerută de lege; autorităţile locale sunt presupuse ca complice, cel puţin prin tăinuirea furtului; ministrul de finanţe provocat să respunză daca s'a denunţat acest furt încă de mai inainte de persoane demne de toată increderea, şi, cu toate acestea, foile radicale nu găsesc cazul in destul de grav, spre a zice ceva in privinţă'ĭ, deşi el a format şi obiectul unei interpelări in Camera legiuitoare, şi cu toate că, in urma rĕspunsului dat de către ministru, interpelantul a declarat că nu este satisfăcut.

Am zis, şi am avut dreptate să zicem, că toate circumstanţele ce înconjoară acest fapt, fie anterioare, fie posterioare descoperirii lui, concură a 'i da un caracter distinct de furturile comune şi, in acelaş timp, a da multă probabilitate sgomotelor foarte bănuitoare, cari circulă in privinţa unora dintre puternicii zilei.

Dar lucrile nu se mai pot ascunde. Cercetarea făcută de către d. procurore Goga nu mai lasă nici o îndoială, că toţi funcţionarii salinei, indicaţi de către noi prin numĕrul de la 16 Iunie, aŭ luat parte la comiterea acestui furt, şi nu mai încape îndoială că intreprinzênd acest furt, ei aŭ fost siguri de tăcerea autorităţilor administrative locale.

Tăcerea acestora nu se poate apoi explica, decât in modul acesta, că saŭ aŭ participat şi dênsele la comiterea şi beneficiile acestui furt, saŭ că tăcerea—ceea ce este şi mai grav—li s'a impus de către persoane, cari aŭ avut autoritatea ca să li-o impună.

Copia, ce am reuşit a ne procura dupe adresa primului procuror de Prahova, cu No. 5056, de la 19 Iunie curent, către ministerul finanţelor, probează, că denunţările noastre, in ceea ce priveşte pe funcţionarii salinei, aŭ fost foarte exacte.

Daca se va desvolta activitatea necesară in această cauză, avem puternice motive a crede că se vor constata, până la una, toate arătările noastre.

Eată adresa procurorului, menţionată mai sus, din care rezultă categoric, că şi amicul d-lui deputat de Prahova, care a făcut o intâmpinare la revista noastră, figurează intre cei alţi tovarăşi ai sĕi, cari aŭ comis acest furt:

Adresa primului procuror Tribunalului Prahova, Nr. 5056 din 19 Iunie, către ministrul Finanţelor.

„Domnule ministru

„Conform articolului 491 proced. codului penal, am onoarea a vĕ comunica, că in urma anchetei de la Slănic, ce s'a efectuat de d. procuror Chr. Goga, insoţit de d. inspector finanţiar, am deschis acţiunea publică contra funcţionarilor de la Slănic: Stan Popescu, Moise Teohărescu, Iancu Dumitrescu şi Nae Ivanovici, portarul, ca complici al *numeroaselor furturi de sare, ce aŭ avut loc.*"

„Primiţi, etc.

„Prim-procuror, *C. I. Călunceanu.*"

Dar—vom reveni!

CRONICA

Ministerul de Finance aduce la cunoştinţa publicului prin „Monitorul oficial" că s'a pus in vênzare, pe preţul de lei 3, la librăriile Graeve, Szöllösy şi Daniilopolu, din capitală, „Manualul datoriei publice", ediţie oficială, coprinzĕnd tabelele recapitulative ale anuităţilor, tabloul desvoltător al sarcinilor cari constitue datoria publică la 1 Ianuarie 1878, cu arătare de ţifra capitalului amortizat până la 31 Decembre 1877, precum şi legile prin cari s'aŭ autorizat imprumuturile, contractele, convenţiile şi actele de concesie, atât pentru imprumuturi cât şi pentru căile ferate concedate; toate in limba română şi in cea franceză.

Dupĕ cum spune „Monitorul" in seara de 19 Iunie curent, şeapte indivizi aŭ călcat şi jefuit, in cătunul Priporea, comuna Perişani, din judeţul Argeş, pe un comerciant Ovanes Mardalos, luându'i banĭ şi obiecte. La 15 ale curentei, primarul comunei Cepari-Bărăşti, anume Popescu, însoţind pe d. Nae Slăvescu, care se intorcea la proprietatea sa, intâlneşte la cârciuma din comuna Bascova-Fieni şeapte indivizi armaţi, intre cari recunoaşte pe unul anume Costache Sergentul, care era rezervist desertor, şi voind a'l prinde a'i fugit cu toţii in pădurea Bascova; atunci d. Slăvescu şi primarul intâlnind pe d. locotenent Gongopolu, din escadronul 1 de roşiori, care se intorcea de la tragerea in ţintă cu soldaţii săi, i a denunţat pe aceşti făcetori de rele şi 'i a arĕtat direcţiunea care aŭ apucat-o. D. ofiţer s'a pus in goana lor prin pădure şi a şi prins trei dintr'ênşii, intre cari şi pe desertorul Costache Coman. In urmă poliţaiul oraşului Piteşti, la 16 curent, a mai prins pe unul din tâlhari, pe când trecuse Argeşul in not pentru a lua direcţiunea Bucureştilor, şi doi cari căutaŭ a merge spre gară pentru a pleca iarăşi spre Bucureşti. Prinşii aŭ mărturisit că dânşii aŭ jefuit pe comerciantul Ovanes, şi s'aŭ inaintat parchetului spre a le face instrucţiunea cuvenită. Al şeaptelea tâlhar e urmărit şi se speră a fi şi el prins in curênd.

Ministerul de instrucţie şi culte, prin „Monitorul Oficial" vesteşte publicului şi autorităţilor scolare că, după terminarea ţinerei examenelor scolare de finele anului curent, 1877—78, urmează a se face solemnitatea impărţirii premielor la elevii şi elevele, cari se vor fi distins la invĕţătură şi bună purtare. Asemenea solemnitate va avea loc la 29 Iunie curent, orele 12 din zi, pentru elevii şcoalelor secundare şi primare de băeţi, şi in cea de 30 Iunie, aceleaşi ore, pentru elevele şcoalelor secundare şi primare de fete din toate oraşele ţĕrei.

Numĕrul elevilor şi elevelor de premiat pentru anul acesta va fi:

a) Pentru studii, câte trei de clasă, din care 1 premiul I cu coroană, 1 premiul II şi 1 premiul III.

b) Pentru lucrul de mână in şcoalele secundare, profesionale şi primare de fete, earăşi câte trei de clasă, adică: 1 premiul I cu coroană, 1 premiul II şi 1 premiul III.

c) La limbele facultative germană şi italiană, tot trei de clasă: 1 premiul I cu coroană, 1 premiul II şi 1 premiul III.

d) La muzica vocală şi ecleziastică, scrimă şi gimnastică pe la şcoalele in care se invaţă atari obiecte, vor fi tot trei premii, însă de şcoală nu de clasă, tot după gradurile de mai sus.

Un anunţ special, ce se va publica in urmă, va arăta modul ţinerei solemnităţii premiilor la elevii şi elevele şcoalelor din Bucureşti, urmând ca asemenea solemnitate să se facă in Iaşi prin ingrijirea d-lui director al universităţei de acolo, in unire cu consiliul comunal respectiv, eară in cele alte oraşe ale ţărei prin ingrijirea consiliilor comunale in unire cu directorii scoalelor cari, formând listele elevilor şi elevelor de premiat imediat după isprăvirea examenelor, le vor inainta pentru şcoalele din Bucureşti ministerului, pentru şcoalele din Iaşi d-lui rector al universităţei, eară pentru şcoalele de prin celelalte oraşe consiliilor comunale, cari se vor inţelege in privinţa aceasta cu directorii şi directoarele respective ale şcoalelor.

Eforia spitalelor civile anunţă că impărţirea premielor elevelor interne şi externe din Azilul Elena Doamna, de sub patronagiul Măriei Sale Elisabeta Doamna, pentru anul şcolar 1877-1878, va avea loc miercuri 28 Iunie curent la orele 10 şi jum. până la 12 a. m. Eforia are onoarea a ruga pe persoanele bine-voitoare a să asiste la această solemnitate in localul Institutului de la Cotroceni.

D-ra Elena Teodorini. — Credem a face plăcere cititorilor noştri, reproducênd aci câte-va rânduri din ziarele italiane cari fac elogiuri bine meritate junei artiste române *Elena Teodorini*, căreĭ in iarna trecută, inteligintul public din Bucureşti, avu plăcuta ocaziune de a aprecia şi de a lăuda talentul şi bravura.

Din ziarul, *l'Eco di Livorno*, reproducem:

„In prima representaţiune din opera *Saffo*, duetul intre soprano şi contralto fu foarte aplaudat şi bisat, şi d-şoarele *Urban* şi *Teodorini* fură chemate de mai multe ori la onorurile scenei şi aplaudate cu frenezie.

„D-ra *Elena Teodorini*, care pentru a doua oară se presintă publicului nostru, cu mare succes a confirmat fama sa de bravă artistă, şi publicul o recompensă prin meritate şi lungi aplause.

„Această distinsă artistă posedă o deliciosă voce de contralto, cântă cu gust şi cu o franchetă laudabilă, are graţie, agilitate şi acţiune in tot ce esecută; in fine şi in opera *Saffo* se arătă artistă foarte distinsă.

„Publicul recunoscu in d-ra *Elena Teodorini* o voce frescă şi limpidă, şi prin freneticele sale aplause arătă d-rei *Teodorini* plăcerea ce are de a o poseda.

„A doua representaţie a operei „Saffo" avu un succes şi mai mare. D-şoarele Urban şi Teodorini aŭ fanatisat cu desăvârşire şi aŭ fost silite a repeta, ca in prima seară, duetul din actul 2; aplausele porniră in unanimitate prin strigările de *brava, brave*, şi cele doă artiste fură chemate de mai multe ori inaintea scenei".

Ziarul *Il Telegrafo di Livorno*, zice:

„. . . . . D-ra *Teodorini*, jună artistă română, care deja pentru a doua oră vine a deliţia publicul nostru, esecută frumosul şi dificilul *rol de Climene*. Fu aplaudată in toate bucăţile sale, dar unde deşteptă un adevărat entuziasm fu in duetul cu d-ra Urban. Această sublimă pagină muzicală a celebrului maestro *Pacini* fu cântată de cele doă artiste cu multă dulceaţă de voce, cu multă precisiune, cu multă artă şi cu un accent atât de pasionat, in cât fu in tot-d'auna intreruptă prin strigările de *brava, bene*, şi prin unanime şi fragoroase aplause publicul voi cu ori-ce preţ *bisul*".

Suntem siguri că in scurt timp compatrioata noastră va ilustra cu numele său, (deja artistic) arta melodramatică italiană, şi o probă evidentă de ceea ce spunem este că brava *Elena Teodorini* e deja angajată pentru 5 luni din iarna viitoare ca *prima donna contralto assoluta*, la teatrul italian din *Madrid*, angajament prea onorific pentru juna artistă, fiind-că se va cânta impreună cu cei mai celebri artişti italiani.

BIBLIOGAFIE

G. I. Frollo, — *Utilitatea Studielor neolatine*, prelegere ţinută la facultatea de litere din Bucuresci, pentru inaugurarea cursului de Istoria literaturilor neolatine.

St. C. Mihăilescu, — *Industria şi Resbelul*, studiŭ de sociologie. Sumarul: O introducere sociologică; Resbelul; Raportul ştiinţific dintre resbelul şi industrie; Politica resbelului; Partea lui estetică; Guvernele in resbele; O notă a d-lui de Bismarck; Proverbii sociologice; Industria inaită a resbelului; Generalii şi cultura militară; Un cuvânt despre Plevna; Concluzie; Industria mechanică; Drumurile de fer in resbele; Legi sociologice; Industria chimică; Un rĕŭ care a produs mult bine; Schiţe istorice asupra prafului de puşcă şi perfecţionării armelor; Artileria la Romani; Liniĭ mari istorice; Cum a schimbat praful de puşcă starea socială şi politică a Europei; Raporturile politice şi sociale dintre resbel şi industrie; Viitorul.

Dr Felix. — *Raport general* pe 1877 asupra serviciului sanitar al oraşului Bucureşti.

V. Blaremberg, *Guvernanţii şi Guvernaţii*, scriere politică; a doua ediţie cu o prefaţă a autorului către editor.

V. Scurtescu, *Istoria Românilor* pentru clasele primare, in editura librăriei Ioniţ, str. Lipscani.

...toate un fel de selecţiune naturală, prin care ceea ce e mai vital şi conform cu geniul naţiunii supravieţuesce şi se impune de sineşi. Cu alte cuvinte, limbile se fixează intr'un chip firesc şi organic astfel cum s'aŭ născut, adică prin insăşi a lor intrebuinţare, iar nici de cum intr'un chip meşteşugit şi prin canoanele unei oligarchii de legiuitori miopi.

II.

Am stăruit, domnilor, asupra părţii lingvistice din argumentul meŭ mai mult, poate, de cât ar fi aşteptat fie-care din d-voastră. Să ştiţi că am făcut-o cu precugetare, voind a vĕ pătrunde cu ideea că elementul lingvistic şi elementul estetic nu pot in limbile de astăzi fi despărţite unul de altul, când voeşte cine-va să pertracteze istoria literaturilor; cu atât mai mult că n'avem deocamdată la Facultatea noastră nici lectori, nici cursuri deosebite pentru fiecare din aceste elemente. In ceea ce priveşte limbile romanice, prin urmare tot ce se poate face aici din romanologie cade in sarcina unuia şi aceluiaşi profesor, afară numai de partea relativă la limba ţerii. Eŭ vĕz că tot astfel aŭ luat lucrul mult mai nainte de mine celebrităţile ce aŭ ocupat in străinătate catedre de literaturi moderne saŭ de literaturi romanice, precum a fost M. Müller la Oxford, Diez la Bonn, Tobler la Berlin; şi pentru a vĕ cita exemplul unei ţĕri latine [illegible], vĕz că cele şapte saŭ opt catedre romanice stabilite in Italia sunt impărţite fiecare in două cursuri principale, incredinţate la Roma şi la alte universităţi unui singur profesor, adică un curs de filologie comparativă şi unul de literatură comparativă. Motivele [illegible] sunt chiar in firea lucrului, precedentele se urcă până la cei vechi, şi transformarea actuală a studiilor istorico—critice le dă consacrarea.

Şi intr'adevĕr, misiunea gramaticei fiind aceea de a ne propune regulele graiului, atât numai ea să se intinză, cât se intinde graiul insuşi, şi prin urmare nu se poate mărgini la studiul elementelor fonice, etimologice saŭ sintactice, ci trebue să ne dea poveţuiri pentru a compune ceva mai mult decât o frază izolată a discursului: trebue să se inalţe cu teoria discursului insuşi, adică teoria deosebitelor genuri de scrieri cari constituesc literatura. De aci se născură invĕţămintele acelea ce s'aŭ denumit *retorica* şi *poetica*, şi cari se priviră in origine ca un adaus al gramaticei. Atât este aceasta de adevĕrat, incât noi vedem că la Romani vorba *litteratura* saŭ *litterae* se indentifica, şi in etimologie şi in aplicaţiune, cu *γραμματική* a Grecilor, şi că un *litterator* la unii, nu mai puţin de cât un *grammaticus* la alţii, nu era numai acela care propunea declinările şi conjugările, ci unul care se indeletnicea cu tălmăcirea poeţilor. Eŭ nu ştiu, d-lor, cum s'a făcut că gramatica a devenit din ce in ce o abstracţiune, unde elementele graiului se tratează ca şi cum ele ar funcţiona alminterea de cât in graiul insuşi; insă vĕz că nici intr'un grad al invĕţământului nu se poate preda gramatica cu folos fără de a o insoţi cu cercetarea texturilor şi cu şir metodic de teme pentru compunere, precum şi *viceversa* nici texturile, nici compunerile n'aŭ nici un sens dacă nu sunt ilustrate prin glose gramaticale şi stilistice. Cum s'ar putea dar, la invĕţământul universitar, unde aŭ să se combine impreună toate condiţiunile studiului celui mai desăvârşit, cum s'ar putea zic, a pretinde ca profesorii să facă o filologie nerazimată de texturi, saŭ ca să cerceteze texturile fără de a da scolarilor nici o idee despre limba originală, abţinĕndu-se de ori ce exegese, şi lăsând la o parte ori ce isvor ermeneutic?

(va urma)

Societatea Acţionarilor Căilor ferate Române.

PUBLICAŢIUNE.

In interesul onor. public aducem la cunoscinţa generală, că poliţia reg.-ungară din Orşova, execută reviziunea paşapórtelor într'un mod fórte riguros.

Pentru înlăturarea unor împedecări neplăcute în călătorie, invităm pe toţi acea care călătoresc în străinătate via Orşová, de a se pregăti cu paşapórte în regulă.

(758—3) **Direcţiunea de Exploatare.**

La Librăria Universală

LEON ALCALAY

18 Calea Mogoşóiei 18.

se află de vêndare *pe doă tablouri mari* pe hârtie de desemn bună în 24 colori:

Intrega Expositie Universala din Paris

(1878), în lungime de un metru şi lăţime de 65 centimetre,

cu preţ de un franc tabloul.

Unul representă vederea *Palatului Trocadero*; şi cel-lalt *Palatul* din *Câmpul lui Marte* împreună cu *vederea întrégă a Parisului.*

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoşóiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul seŭ asortat în tot-d'a-una fórte bine cu rufărie de bărbaţi şi de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă şi mătasă, ciorapi pentru bărbaţi şi dame, flanele fine (crêpe de santé) camisóne, groşette, broderie dantele, cravate de bărbaţi şi femei, cele mai noi forme şi culori, umbrele de sóre şi de ploie etc. etc. Atrăgênd tot de-o-dată atenţiunea onor. Clientele că din causa crisei am redus fórte mult preţurile.

HOTEL WEISS

BRASIOV.

Sub-semnatul am onóre a insciinţa pe Onor. Public voiagior, că am luat asupră'mi acest hotel, şi mĕ voiŭ sili a satisface atât în privinţa curăţeniei cât şi preţurilor eftine.

Se găsesc odăi de la 60 kr. până la 1 fiorin.

Cu deosebită stimă.

Ion Hauptmann
antreprenor.

16,600 Fr. RECOMPENSA NATIONALA 16,600 Fr.

QUINA-LAROCHE

ELIXIR VINOS

Quina Laroche este un *Elixir vinos* conţinend principiele celor 3 specii de quin-quina.

Ea are amărăciune plăcută şi este cu mult superior vinurilor seŭ siropurilor de quinquina şi lucrează ca *apetitif, tonic, sau febrifug*, în contra *affectiunilor stomachului, a clorei, a anemiei şi a friguri-lor invecinate*, etc.

ACELAS **FERRUGINOS** combinaţiune *de fer* forte amiabilă, *Quina Laroche* devine unul din remediuantii cei mai efficaci în contra *sarăcie sângelui, a decolorationei lui, a chlorosei, a lymphatismului, ateuiei, a contracteniilor prea lungi*; el este favorisează digestiunea, etc.

PARIS, 22, Strada Dronot, şi la pharmacisti.

PROSPECTUS

DE

L'Institution Française et Italienne

Dirigée par MESDAMES MAZZANTINI

9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre de 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Italienne qui jouit de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du **diplôme supérieur** et secondées par des professeurs *distingués*.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an, y compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss, qui ont visité l'Institution personellement et où on peut voir le prospectus détaillé.

LINGERIELE

CELE MAI EFTINE, PRACTICE ŞI DURABILE

se póte cumpăra cu ocasiunea liquidărei a

FABRICEI DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCURESCI

Calea Mogoşóiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următórele mărfuri în alegerea cea mai strălucită şi bogată, pentru a cărora cualitate şi provenienţa se ia garanţia cea mai severă

1 **Cămaşe de damă de ţiua**, de Olandă şi de Chiffon, brodate, simplă şi garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
1 **Cămaşe de damă de nópte**, de percal franţuzesc şi de olandă, semple şi brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
1 **Cămaşe bărbătéscă albă semplă**, de Chiffon şi de Olandă, cu gulere seŭ fără gulere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr
1 **Cămaşe bărbătéscă coloratá** şi de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
1 **Camison de damă**, de Percal francez, de Baţistă şi de Piquet de érnă, semplu şi brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fri 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
1 **Pereche pantaloni de damă**, de Chiffon, de Percal de Olandă şi de Piqnet de érnă, garnisite şi brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
1 **Fustă de damă**, de Percal şi de Pichet de érnă, semplă, garnisite şi brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
1 **Pereche pantaloni bărbătesci**, de Croisé alb, de Pichet de érnă, şi de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
1 **Corset de damă** diferite fasonuri de fr, 3, 4,50, 7 până la 10 fr.
1 **Hăinuţă de fetiţe de flanel colorate** de fr. 8, 10, până la 14 fr.
1 **Fustă de damă de flanelă colorate** de fr. 10, 12, până la 15 fr.
1 **Cămaşe de flanelă albă séu coloratá** de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
12 **Gulere bărbătesci** de Percal şi de Olandă cele mai moderne fasóne, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
6 **Perechi Manchete** fason după alegere de Percal şi de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
6 **Perechi Ciorapi bărbătesci şi de dame**, de bumbac, de lină, de fild'ecosse şi mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
1 **Plapumă de lină séu de mătasă**, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
1 **Tartan englesec** de fr. 18 21 până la 29 fr.
1 **Batistă de linó cu Monograme brodate** de fr. 3, 5, până la 7 fr.
6 **Baitste albe cu bordure colorate tivite**, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
6 **Batiste de Olandă curată** de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
6 **Prosópe de aţă adevĕrată** de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
6 **Şervete de masă de Olandă curată**, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
1 **Faţă de masă albă saé coloratá de inu curat pentru 6 persóne**, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
1 **Faţă de masă albă de inu cu ată pentru 12 persone** 10, 13, 16 până la 21 fr.
1 **Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coţi**, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
1 **Bucată Olandă de Belgia 45 de coţi**, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
1 **Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coţi**, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
1 **Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coţi**, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
1 **Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coţi**, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
Toile de Batiste 60 de coţi, de fr. 120 până la 190 fr.
Bucată de Olandă de Rumburg de cercéi într'o fóiă 2½ coţi de lăţime pentru 6 cércéfuri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
Bucată de Pichet de érnă 36 de coţi de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLECTE, LINGERIE PENTRU OTELURI

cu preţuri mai ales reduse.

Singurul Deposit general pentru România

Bucuresci, Calea Mogoşóiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENUMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBA

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

EN GROS EN DETAIL

Strada Carol I No. 5. (Curtea Vechie) vis-à-vis de Sig. Prager	Strada Carol I No. 5. (Curtea Vechie) vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onóre a insciinţa pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sesonul de iarnă un **bogat asortiment de încălţăminte pentru Bărbaţi, Dame şi Copii**, după fasónele cele din urmă, — precum şi un mare transport de **Cisme lungi** de Luk rusesc, de lucht şi de Vaca, ca şi **Mantale de Cauciuc** pentru ploe, prima calitate; asemenea şi **Galoşi de Gumi.**

Sub-semnatul aduc mulţemirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat menţio atel mele firme de un interval de 12 ani care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărfei ca şi de eftinătatea preţurilor, sperând că şi de acum înainte, va bine-voi ai da concursul seŭ găsind tot-d'a-una atât mărfuri fine şi fasonate cât şi preţuri fórte moderate.

Cu tótă stima

PHILIPP GOLDSTEIN.

PHARMACIA LA „SPERANTIA"

26, CALEA MOGOŞOAEI, 26.

DEPOUL MEDICAMEMTELOR FRANCESE.

Obiecte de Caucinc şi Articole de Toalete. — Asemenea se angajéză a efectua orî-ce comande din resortul medical.

BRUS.

MARELE MAGAŞIN DE HAINE CONFECŢIONATE ŞI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE JOSEF

FURNISORUL

20, COLTIUL BULEVARDULUI SI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sesonul actual mai moderne, fasóne elegante croite, dupe

Costume complecte de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance şi diferite alte fasóne

PREŢURILE CELE

Se primesce şi comănzi de tóte felurile de haine care se efectuédă cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE GRÜNBAUM

CURTIEI

MOGOSIOAIEI, CASA GRECÉNU, 20

UN MARE şi BOGAT asortiment de haine din stofele cele cele din urmă jurnale de Paris şi Londra.

Cămăşi franţuzesci, albe şi colorate
Lingerie de tóte felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre şi colorit
Umbrele şi objecte de fantasie
Mânuşi şi tóte lucrurile de modă

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curţii, No. 20 Colţul Bulevardului şi Mogoşóiei, Casele Grecénu